

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudců Mgr. Aleše Smetanky a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobců: a) **Společenství vlastníků Poděbradova 2995, Plzeň**
sídlem Poděbradova 2995/17, 301 00 Plzeň
b) **J. M.**
bytem Ch.
oba zastoupení advokátem Mgr. Ing. Tomášem Menčíkem
sídlem K Starým valům 442/10, 326 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Magistrát města Plzně, odbor stavebně správní**
sídlem Škroupova 4, 306 23 Plzeň

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

EXTRA MULTI COLORE a.s.
sídlem Kardinála Berana 967/8, 301 00 Plzeň
zastoupená advokátem JUDr. Michalem Zsemletem
sídlem Kardinála Berana 8, 301 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2022, č. j. MMP/046461/22,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2022, č. j. MMP/046461/22 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Úřadu městského obvodu Plzeň 3, odboru stavebně správního a investic ze dne 13. 8. 2021, č. j. UMO3/24816/21. Prvoinstančním společným povolením byl k žádosti osoby zúčastněné na řízení schválen stavební záměr *Novostavby bytového domu v ul. P., P. včetně vjezdu na pozemek a přípojek (vodovod a kanalizace), P., J. P., P. č.p. X* na pozemcích parc. č. Xa, Xb, Xc, Xd, Xf, Xg, Xh, Xi v k. ú. X.
2. Žalobci učinili součástí žaloby návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. K jeho odůvodnění především uvedli, že realizace stavebního záměru (se kterou stavebník – osoba zúčastněná na řízení – již započal) by znamenala přivodění nevratné újmy. Problematickou je zejména skutečnost, že pokud by stavebník předmětný stavební záměr již realizoval do takového stupně rozestavěnosti, ve kterém již nebude moci jakkoli měnit dispoziční uspořádání, a hlavně světlou výšku 1. PP předmětného stavebního záměru, tedy prostor sloužící pro vybudování parkovacích (odstavných) stání stavebně realizovaný jako

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

železobetonový monolit, byl by vážně ohrožen veřejný záměr. Žalobci odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2020, č. j. 8 As 52/2019-75, který uzavřel, že v případě nařízení obnovení předcházejícího stavu stavby je povinností správního orgánu přezkoumat jeho technickou proveditelnost. Lze si jen obtížně představit „demontáž“ spodní stavby předmětného objektu provedené ve formě železobetonového monolitu. Nadto v širším centru statutárního města v místě obklopeném stávající zástavbou bytových a polyfunkčních objektů. Pokud by tedy byli žalobci se svou žalobou úspěšní a předmětná rozhodnutí správní soud zrušil, reálně by hrozila situace, kdy sice bude konstatována vadnost napadeného rozhodnutí, avšak pro technickou neproveditelnost (neekonomičnost) by již nebylo možné tento vadný stav jakkoli změnit. Přiznání odkladného účinku žalobě tak chrání i samotného stavebníka, který by se jinak vystavoval reálnému riziku, že jím nyní prováděnou výstavbu bude muset následně zdemolovat či případně v podstatných částech měnit. S odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, ve kterém soud konstatoval, že *„významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady“*, žalobci uzavřeli, že v případě nepřiznání odkladného účinku žaloby by nebylo vysoce pravděpodobně možné stav před započítím stavby předmětného stavebního záměru navrátit a v případě zrušení předmětného rozhodnutí by se mohlo jednat toliko o úspěch formální, který však nebude mít žádných reálných dopadů s ohledem na neodstranitelnost stavby.

3. Žalovaný měl za to, že nebyl dán důvod k přiznání odkladného účinku žalobě. Domníval se, že *„žaloba v zásadě směřuje pouze proti formálním slabinám, ale návrh není v rozporu s veřejným zájmem tak, aby byl dán důvod pro přiznání odkladného účinku žalobě a stavebníkovi bylo znemožněno realizovat stavbu“*.
4. Osoba zúčastněná na řízení k návrhu uvedla, že žalobci nesplnili povinnost dostatečně konkrétního a individualizovaného tvrzení o tom, že právě jim v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozhodnutí vznikne určitá konkrétní a nepoměrně větší újma než jiným osobám. Ze souhrnu tvrzení, jimiž žalobci odůvodnili svůj návrh, bylo zřejmé, že žalobci netvrdili, že nebudou-li účinky napadeného rozhodnutí pozastaveny, dojde na jejich straně k nějaké mimořádné konkrétní, závažné a nevratné újmě. Žalobci v podstatě netvrdili vůbec nic, pokud jde o důsledky výkonu práv z napadeného rozhodnutí. Pokud bude stavební záměr realizován, není z návrhu zřejmé, k ohrožení jakého *veřejného záměru* by mělo dojít, kdy žalobci k tomu nic konkrétního v návrhu neuvedli. Žalobci netvrdili, že by realizací stavebního záměru někomu měla vzniknout nějaká újma, netvrdili ani osobu, jíž by měla újma vzniknout, a netvrdili ani konkrétní charakter újmy. Žalobci netvrdili, proč by mělo jít o újmu závažnou, natož nevratnou. Žalobci tedy nevykládali žádné konkrétní skutečnosti svědčící pro to, že právě jim v bezprostřední budoucnosti nějaká závažná a reálná újma v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí vznikne, která by mohla být porovnáována s újmou vzniklou přiznáním odkladného účinku. Pokud žalobci argumentovali újmou, která má vzniknout osobě zúčastněné na řízení demolicí zrealizovaného napadeného rozhodnutí, nepříslušelo jim dovolávat se práv třetí osoby. Tvrzení o tom, že obnovení původního stavu je technicky neproveditelné, nebylo pravdivé a nebylo žalobci ani osvědčeno. Nebyla tak splněna již první kumulativní podmínka přiznání odkladného účinku. Osoba zúčastněná na řízení považovala za vhodné doplnit, že proti nezjištěným zájmům žalobců stojí zájmy osoby zúčastněné na řízení, která by v důsledku přiznání odkladného účinku

musela pozastavit práce na předmětné stavbě, přičemž celkové výdaje s tím spojené činí nejméně řádově desítky milionů korun – přitom pro přiznání odkladného účinku by museli žalobci též doložit, že jim hrozící (netvrzená) újma je nepoměrně vyšší než újma hrozící osobě zúčastněné na řízení.

5. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
6. Z citovaného ustanovení zákona plynou dvě hmotněprávní podmínky přiznání odkladného účinku žalobě, a sice **1)** že právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a **2)** že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
7. Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. dále vyplývá, že je na žalobcích, aby tvrdili (tzv. břemeno tvrzení) a prokázali (tzv. důkazní břemeno) naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí **pro ně** znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Je tudíž na žalobcích, aby specifikovali, v čem má tato újma spočívat, a aby tyto tvrzené skutečnosti náležitě doložili. Jen tak může soud posoudit, zda neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí může nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma žalobcům vzniknout.
8. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu „nepoměrně větší“. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013-11).
9. Smyslem přiznání odkladného účinku žalobě není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu, a sice po dobu vedeného soudního řízení.
10. Soud posoudil návrh žalobců a neshledal jej důvodným. Ve shodě s osobou zúčastněnou na řízení měl totiž za to, že žalobci netvrdili žádnou konkrétní, individualizovanou a nevratnou újmu, která by **jim** bezprostředně hrozila v souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí. De facto žádali, aby je soud chránil před důsledky zrušení napadeného rozhodnutí, kdy v současnosti nelze předjímat ani výsledek tohoto soudního řízení, ani výsledek jakýchkoli navazujících správních řízení. Tvrzené důsledky opětovně nevztáhli ke své osobní sféře [v případě žalobce a) k osobní sféře vlastníků bytových jednotek].
11. Hypotetické odstranění stavby nadto dle soudu není zcela nerealizovatelné, k odstraňování staveb v centrech měst dochází. Je přitom na stavebníkovi – osobě zúčastněné na řízení, která je obeznámena s průběhem tohoto soudního řízení, nakolik bude se stavebními pracemi prováděnými na základě pravomocného rozhodnutí pokračovat při vědomí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rizika, že úspěch žalobců v tomto soudním řízení může znamenat, že stavba pozbude svého veřejnoprávního titulu.

12. Protože nebyla naplněna první z podmínek přiznání odkladného účinku a protože obě podmínky musejí být naplněny kumulativně, nezabýval se již soud případným rozporem přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem a návrh na přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 *a contrario* zamítl.
13. O nákladech řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, když bude postupovat analogicky podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.
14. Závěrem soud podotýká, že toto usnesení nezakládá překážku věci rozhodnuté, přiznání odkladného účinku lze navrhnout i opakovaně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2021, č. j. 8 Azs 309/2020-38).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Plzeň 16. května 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.